

VZDĚLÁVÁNÍ ARCHIVÁŘŮ A SPECIALISTŮ PRO SPRÁVU DOKUMENTŮ A ZÁZNAMŮ VE 21. STOLETÍ

Moderátor: Mikuláš Čtvrtník, Státní oblastní archiv v Praze
Účastníci: Stanislav Bárta, Masarykova univerzita
Tomáš Lechner, Vysoká škola ekonomická v Praze
Radek Pokorný, Státní okresní archiv Hradec Králové
Zbyšek Stodůlka, Národní archiv
Ludmila Sulitková, Univerzita Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem
Zpravodajka: Lenka Svobodová, Státní oblastní archiv v Praze

V prezentaci promítané na pozadí živé diskuse si účastníci mohli prohlédnout též umělecké dílo nazvané Archivář. Jeho autorem je digitální umělec litevsko-amerického původu Gediminas Einikis. Jedná se o postavu ctihodného kmeta s dlouhým bílým vousem. O výši jeho platu svědčí otrhaný plášť, do kterého je oblečen. Jednou rukou se snaží pochyvat listiny a knihy, druhou počítačová CD. Sedě na jednokolce pokouší se dohnat technický pokrok. Starce z dopravního prostředku sesadí generační obměna.

Všem ostatním, kteří pracují s dokumenty a spravují je v kterékoliv fázi a podobě, nezbyvá než učit se, učit se, soustavně, celoživotně. Nejde jen o archiváře, na stejné lodi s nimi jsou i úředníci či počítačovní odborníci. Velmi málo lidí má schopnost propojit v sobě humanitní a technické vědy. Nutná specializace přináší potřebu doplňovat si vzdělání nejen v závislosti na vývoji vlastního oboru, ale je nezbytné mít povědomost i o oborech souvisejících a jejich vývoji, a to z důvodu provázanosti a správného fungování celého systému. Důležitá je otázka, kdo má další vzdělávání poskytovat, jakou formou studia a v jaké délce. Potřebný základ zajišťují vysoké školy. Pro své dlouhodobé programy a kurzy jsou schopny zajistit kvalitní přednášející. Operativně reagovat na aktuální potřeby trhu však nemohou, neboť je brzdí akreditační řízení. Krátkodobá školení a kurzy lze vybírat z nabídek různých soukromých firem. Nevýhodou bývá vyšší cena a ne vždy odpovídající odborná úroveň školitelů. Účastníci diskuze dospěli k názoru, že by měla být v rámci České archivní společnosti ustavena pracovní skupina pro koordinaci kroků v realizaci systému dalšího oborového vzdělávání. Podporu tomuto návrhu vyjádřili přítomní zástupci sdružení Co po nás zbude, Vědecké archivní rady i vzdělávacích institucí.

Dvě hodiny vyhrazené pro dané téma neumožnily probrat všechny otázky avizované v programu konference. Do debaty aktivně vstupovali též posluchači z publika se svými náměty, dotazy a postřehy. Velký zájem o téma vzdělávání z řad účastníků konference ukazuje, že další vzdělávání archiváři považují pro svoji práci za nezbytné. Informace o jeho možnostech je velice zajímavá obzvláště v současné, pro archivnictví přelomové době.